

בתי המשפט**בית משפט השלום קריית גת****ת"א 43269-06-19 זביטוב נ' דומבייב ואח'****בפני: כב' השופט אור אדם, סגן הנשיאה****תובע****אנטון זביטוב
ע"י עו"ד יהונתן גולדברג****נגד****נתבעים****1. ילנה דומבייב
ע"י עו"ד ברק הלוי****2. ניסים גברילוב
ע"י עו"ד מיטל רון****ספרות:****יעקב קדמי על הראיות - חלק שני - הדין בראי הפסיקה (2009)****חקיקה שאוזכרה:****חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965: סע' 7****פסק דין****רקע כללי**

1. התובע הגיש תביעה זו, נגד שני הנתבעים, בעתירה לפיצוי כספי בסך 150,000 ₪ בגין פרסום לשון הרע כנגדו.

2. עיון בכתב התביעה מלמד, כי מעבר לאמירות כלליות שאין בהן די כדי לגבש עוולה קונקרטית, הרי שבאופן קונקרטי מיוחסות לנתבעים הודעות ששלחו, לפי הטענה, למכשיר הטלפון של אימו, בהן הופיעו פרסומי לשון הרע לגבי התובע כגון: **"קונדום קטן"**; **"חולה תסמונת דאון"**; **"הומו"**; **"שרמוטה"**; **"זונות"** וכד'. אשר לנתבע 2 נטען בנוסף, כי הוא השמיץ את התובע בפני צד ג' בשם גב' סטלה חברה של אימו, כאשר לא מפורטת טיב ההשמצה (סעיפים 19 – 20 לכתב התביעה; ס' 22 ו-24 לתצהיר התובע). **זאת ותו לא.**
3. יודגש כי החלק העובדתי של כתב התביעה, כמו גם של תצהיר התובע הינו קצר למדיי, כאשר עיקר התצהיר כולל תיאורים כלליים בלבד ולא אמירות קונקרטיות, שיש בהן משום לשון הרע, למעט אותם טענות לגבי הודעות שנשלחו למכשיר הטלפון של אימו של התובע, כך שכל הטענות הכלליות, בהן נטען כי הנתבעים הפיצו לשון הרע לאחרים, בלי פירוט למי, מה ומתי, הן חסרות קונקרטיות ולא ניתן להתייחס אליהן כך.
4. **כבר כאן בפתח פסק הדין יצוין, כי תביעה זו טוב היה לה שלא הוגשה משהוגשה. לאחר שהוגשה תביעה מיותרת זו, צר הדבר שהצדדים לא השכילו להגיע להסכמות, על מנת לחסוך את כל הרפש שעלה במהלך ניהול התביעה, סחי וטינופת להם נוגעים כל בעלי הדין.**

אדם זולת הנפגע

5. **סעיף 7 לחוק איסור לשון הרע** תשכ"ה – 1995 מגדיר את העוולה כך: **"פרסום לשון הרע לאדם אחד או יותר זולת הנפגע תהא עוולה אזרחית..."** מכאן, שקללות או השמצות כלפי אדם המוטחים בפניו בלבד, אינם בגדר איסור לשון הרע. יש צורך בצד שלישי, היינו באדם אחר זולת הנפגע אשר אליו יפורסמו הדברים.
6. מסיבה זו למשל, אושרה דחיה של תביעה כאשר הנתבע אמר לתובע דברי בלע, אשר מבחינת כוונתו של האומר, לא ייועדו לאדם אחר זולת הנפגע **(ע"א (מחוזי ת"א) 42899-10-06 רוני גורסקי נ' פנינה פסיה קברי (06.05.2015), פסקה 1.5 לפסה"ד)**. בעניין אחר נקבע כי הודעת דוא"ל משפילה תהווה לשון הרע רק אם נשלחה לאדם אחר, ולא לאדם שדיבתו הופיעה באותה הודעה **(ע"א (מחוזי נצרת) 1184/06 פרו' סטיבן פלאוט נ' ד"ר ניב גורדון (27.02.2008))**.
7. במאמר מוסגר יצויין, כי דברי גידופים בלבד, אינם בהכרח בגדר לשון הרע, שכן צד שלישי אשר שומע אדם מגדף, בדרך כלל יראה כבזוי דווקא את המגדף ולא את מי שקיללו אותו.

בעניין אחר קבע בית המשפט כי קריאות גנאי במהלך ויכוח, קשה לראות בהן הוצאת לשון הרע, שכן מבלי להכשיר פניני לשון מסוג זה, קללות והכפשות נעשו דבר שבשגרה בשיח הציבורי. בנוסף האמירה הפוגענית אמורה להיות **מכוונת** לאדם זולת הנפגע, כלומר כשאדם מקלל את זולתו ועובר אורח שומע, אין הדבר בהכרח הוצאת לשון הרע (**ת"א (שלום ת"א)** [22907-09-10](#) **גאולה אדוואר נ' אבירם גיא הוד** (05.06.2013), פסקה 18 – 19 לפסה"ד ; ר' גם : **תמ"ש (מש' ב"ש) 8853-08-10 פלונית נ' אלמוני** (12.02.2013) פסקה 17 לפסה"ד).

8. בענייננו, התובע לא הביא אף עד נוסף זולת התובע עצמו ואמו טטיאנה.
- התובע צירף לתצהירו שורה ארוכה של תמלילים של שיחות שערך עם צדדי ג', אולם התמלילים מציינים כי מדובר ב"דוברים" מבלי לזהותם והעדים לא זומנו לבית המשפט.
9. דברים ששמע התובע מעדות אחרות, לגביהן הגיש תמלילי הקלטה, הם בגדר עדות שמיעה שאיננה קבילה, ואינם קבילים להוכחת אמיתות תכנם, כיוון מי שמסר אותם, צדדי ג' שאותם הקליט התובע, לא התייצב בבית המשפט ולא נחקר בחקירה נגדית על הדברים שנאמרו לתובע (י. **קדמי, על הראיות, חלק** שני, מהד' תש"ע 2009, ע' 551 – 558).
10. טענתו של התובע, כי העדות האחרות סירבו להגיש תצהיר או להתייצב למתן עדות עקב חשש מהנתבעים, היא טענה שאין בה כדי להצדיק ויתור על עדותן.
- לא אחת עדים אינם ששים להתייצב בבית המשפט. במקרים אלה רשאי בית המשפט לפטור מהגשת תצהיר עדות ראשית, ולזמן את העדים לבית המשפט. אם העדים אינם מתייצבים למרות הזימון, ניתן גם להוציא להם צווי הבאה.
- בית המשפט בהחלטה לגבי הגשת תצהירי עדות ראשית מיום 14.1.2020, קבע במפורש כי ניתן להגיש בקשה מנומקת ומלווה בתצהיר לזמן עד ללא תצהיר עדות ראשית, אולם התובע ויתר על כל אלה, והסתפק בעדותה של אמו כעדות יחידה לגבי צד שלישי לו נמסרו, לפי הטענה, דברי הבלע של הנתבעים.
11. מכאן שהתובע לא הוכיח את טענתו כי הנתבע השמיץ אותו בפני אותה גב' סטלה, ונותר לדון רק בטענה לגבי הודעות שנשלחו לפי הטענה לטלפון של אמו של התובע.

עדות האם

12. עדותה של אימו של התובע הגב' טטיאנה זביטוב, היתה בעייתית למדי ולא ניתן להסתמך עליה.
- מדובר בעדה דוברת רוסית, אשר הוחתמה על תצהיר בעברית ; העדה לא הכירה את

התצהיר לא ידעה ולא הבינה מה נכתב בו ; נמצאו בתצהיר טעויות משמעותיות (כגון הטענה בסעיף 10 לתצהיר כי יש לעדה בת) ; העדה נתנה תשובות סותרות לגבי נסיבות חתימת התצהיר ; לא פורט בתצהיר כי הוא תורגם לעדה לשפה הרוסית ; לא הובא המתורגמן שלטענת ב"כ התובע תרגם לעדה את התצהיר ועוד.

13. במאמר מוסגר יצוין, כי בתצהיר עצמו יש חסר מהותי : אין בתצהיר אמירה לביסוס טענת התביעה, לפיה האם טענה כי קיבלה למכשיר הטלפון שלה הודעות ובהן לשון הרע לגבי בנה!

14. גם חקירתה של העדה בבית המשפט לא ביססה את גרסת התביעה. העדה חזרה שוב ושוב, במענה לשאלות רבות, על כך שאיננה זוכרת דבר. העדה לא הבינה את השאלות והשתתה פרק זמן ממושך גם לפני שאלות פשוטות. העדה טענה כי היא עייפה, כי עברה ניתוח, כי יש לה סחרחורת ולמעשה כמעט ולא השיבה על השאלות שנשאלה במסגרת החקירות הנגדיות.

15. נוכח כל האמור לעיל, עם כל ההבנה לגילה של העדה, לקשיי הבריאות ולקשיי השפה – הרי שלא ניתן לבסס ממצא כלשהוא על יסוד עדות בעייתית כזו.

16. בנסיבות אלה, די למעשה בהעדר הבאת צדדי ג', שיעידו כי הנתבעים פרסמו להם דברים שיש בהם לשון הרע על התובע, כדי להביא לדחיית התביעה.

הודעות שנשלחו לטלפון

17. למרות שניתן היה לחתום את פסק הדין כבר עתה, למעלה מן הצורך, תעשה התייחסות קצרה להודעות שנשלחו, לטענת התובע, לטלפון של אמו.

18. כאמור לעיל, למרות שלב התביעה הוא בהודעות וואטסאפ שנשלחו לפי הטענה מהנתבעים לאמו של התובע, הרי שבתצהיר של האם, היא כלל לא ציינה כי קיבלה במכשיר הטלפון הנייד שלה הודעות שיש בהן השמצות של התובע (אם כי במהלך החקירה הנגדית אישרה האם את הדבר).

19. ואולם, לאחר עיון ברצף ההודעות, נספח א' לתצהיר התובע, שלכאורה כולל הודעות ששלחה הנתבעת 1 לאמו – עולה כי מי שקיבל את ההודעות והשיב להן היה התובע עצמו!

20. עיון ברצף ההודעות מלמד, כי מדובר בהתכתבות בין התובע לנתבעת כלשהיא, כנראה מדובר בנתבעת 1, שכן פעם אחת מופיע השם "לנה", אולם ברור כי מי שנמצא מולה ומתכתב איתה, הוא התובע, הוא ולא אחר. בכל ההודעות צורפו כנספח א' אין הוכחה לכך שמדובר באמו של התובע שמקבלת את ההודעות, שכן הקללות מופנות לאנטון, ואף נרשם

- "תגיד לאמא..." ; "תבטיח לאמא שלך..." וכד' אמירות שמלמדות, כנראה שהנתבעת 1, שהיתה ידידה של אמו של התובע, סברה בבירור כי היא מתכתבת עם התובע. גם התשובות הבוטות של התובע מלמדות כי הוא זה שהחזיק במכשיר הטלפון והשיב לפונה, ולא אמו.
21. ההודעות הן אכן מכווערות מאוד, אולם הכיעור הניכר בהודעות אלה בא משני הצדדים, כאשר גם התובע איננו טומן ידו בצלחת ושולח הודעות והודעות קוליות משפילות ובלתי ראויות בלשון המעטה.
22. אשר להודעות ששלח, לפי הטענה, הנתבע 2, נספח ב' לתצהיר התובע, מדובר בעמוד אחד בלבד של הודעות שניכר כי הן קטועות, חלקן הודעות שאפשר ללמוד מהן אכן כי השולח סבור שמדובר באדם אחר כגון: "זין לך ולאנטון" או "לך/י להזדיין את/ה ואנטון זונות", אולם לא ניתן לדעת מי שלח את ההודעות ולמי נשלחו.
23. יתרה מכך, התובע לא הציג כל ראיה לכך שהנתבעים הם אלה ששלחו את ההודעות המשפילות לטלפון. בסעיף 26 לתצהיר הוא מציין כי מצורף נספח ג', המעיד כי מדובר במכשיר הטלפון הנייד של הנתבע 2, אולם לא הוגש כל מסמך או חוות דעת לגבי זהות המכשיר ממנו נשלחו ההודעות.
24. **סיכומו של דבר** - אכן, מנוסח הדברים ניתן להבין ברמז כי אפשר ולנתבעים יש חלק בהודעות הקשות, אולם בהעדר חוות דעת של מומחה או מספר פלאפון ממנה נשלחה ההודעה, וכאשר לא ניתן לסמוך על עדות האם, לא ניתן לומר כי התובע הרים את הנטל המוטל עליו, להוכיח כי מדובר בהודעות שנשלחו מהנתבעים דווקא, מה גם שכאמור לעיל נראה כי מירב ההודעות נשלחו לתובע עצמו ולא לצד שלישי.

עדות בעלי הדין

25. אף אחד משלושת בעלי הדין לא עורר אמון בעדותו.
- התובע** התחמק מלענות על שאלות קשות בנוגע להתנהלותו. הוא השיב מספר פעמים כי הוא מסרב להשיב לשאלות בחקירה הנגדית. התובע התנער ממכתבים שהוגשו לבית המשפט כאילו בשמה של הנתבעת 1, כאשר עולה חשש שמדובר בכתב ידו. התובע לא נתן הסבר מניח את הדעת מדוע שלח לנתבעת 1 הודעה, לפיה היא לא אשמה והוא מוחק את התביעה כנגדה. בעניין זה, טען התובע כי אולץ בכוח לכתוב את האמור, כיוון שאנשים איימו עליו, אולם לא הובאה כל ראיה או חיזוק לטענה קלושה זו.

התובע תחילה הכחיש כי הוא שלח לנתבעת 1 השמצות לגבי הנתבע 2, אולם מיד לאחר מכן אישר שהוא כתב את ההודעות, וטען כי באת כוח הנתבע 2 בלבד אותו. כאשר הוצגה לו גם הקלטה, שבה הוא הכפיש את הנתבע 2 בפני הנתבעת 1, הוא אישר את הדברים.

גם הנתבעים לא עוררו אמון בעדותם.

הנתבעת 1, בחקירת ב"כ התובע, התכחשה להודעות למרות שהתובע מכנה אותה באותן הודעות "לנה", אולם לאחר מכן, בחקירה הנגדית לב"כ הנתבע 2, אשרה הודעות ששלח לה התובע לגבי הנתבע 2.

הנתבע 2 התפרץ וצעק במהלך החקירה הנגדית, ולא השיב לעניין לשאלות שנשאל. הוא טען כי התובע שלח לו הודעות משפילות, אולם לדבריו הוא לא הגיב כלל, דבר שאיננו מתיישב עם הכעס שניכר בעדותו.

26. יתרה מכך, התובע דומה למי שטובל ושרץ בידו (תלמוד בבלי, מסכת תענית, דף ט"ז, עמוד א'). בעודו טוען בלהט על העוול שנגרם לו, כאשר הנתבעים טענו טענות קשות לגבי נטייתו המינית, הרי שמן העדויות עלה כי דווקא התובע, הפיץ דברי בלע דומים לגבי הנתבע 2 בשיחותיו עם הנתבעת 1.

סיכומו של דבר

27. כמתואר לעיל, מדובר בתביעת לשון הרע, כאשר התובע בכתב התביעה מתייחס להודעות וואטסאפ שנשלחו לאמו על ידי שני הנתבעים ולהשמצות לגביו בפני גב' בשם סטלה על ידי הנתבע 2.

אותה סטלה לא הובאה לעדות, ולכן לא הוכחה הוצאת לשון הרע כלפיה. אשר להודעות, לא ניתן לבסס כל ממצא על עדותה הבעייתית של האם טטיאנה. מנוסח מירב ההודעות, נראה לפחות לגבי חלק הארי מהן, שהן נשלחו לתובע ולא לאימו, ולכן לא הוכח צד שלישי לו נעשה הפרסום. התובע לא הוכיח כי הנתבעים הם אלה ששלחו את ההודעות. בנסיבות אלה, אין מנוס מדחיית התביעה.

28. נוכח כל האמור לעיל, אני דוחה את התביעה, אולם בנסיבות העניין, כיוון שהדחיה מתחייבת על רקע נטל התביעה שלא הורם ואי הבאת עדים, ולאחר שאף אחד מהצדדים לא עורר אמון, ישא כל צד בהוצאותיו.

המזכירות תשלח העתק פסק הדין לצדדים.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, כ"ו אלול תש"פ, 15 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.

אור אדם 54678313

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)